

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. června 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Pytlouna a přísedících Boženy Tesaříkové a Ing. Hany Routové **t a k t o :**

Obžalovaný

Daniel M .

nar. xxx v Praze, bez zaměstnání, trvale bytem xxx, současně bytem a adresa pro účely doručování xxx,

j e v i n e n , ž e

v přesně nezjištěnou dobu od 21:30 hodin dne 23.05.2015 do 22:30 hodin dne 24.05.2015 v Praze 5, v ul. Mozartova vedle hotelu NH Hotel za pomoci nalezeného šroubováku vypáčil zámek levých předních dveří u zde zaparkovaného a řádně zajištěného osobního motorového vozidla tovární značky Fiat Multipla, oranžové barvy, rz. XXX, mpz SR, do vozidla neoprávněně vnikl a ze zavazadlového prostoru vozidla následně odcizil přepravní karbonové pouzdro mramorové barvy zn. Ing. Bednář v časové hodnotě 54.600,-Kč s hudebním historickým smyčcovým nástrojem G-violon vyrobeným v 16. století v časové hodnotě 10.000.000,-Kč, se smyčcem zn. Jiří Zelba v časové hodnotě 41.000,-Kč a balíčkem střevových strun – dvě sady á 6 ks v celkové hodnotě 23.715,-Kč a mobilní telefon staršího typu značky Nokia v časové hodnotě 30,-EUR (ekvivalent 822,-Kč) s vloženou SIM kartou rakouského operátora BOB telefonního čísla xxx, IMEI 35835100756101, čímž svým jednáním způsobil poškozenému Jánu K., nar. xxx škodu na odcizených věcech v celkové výši 10.120.137,-Kč a poškozením shora uvedeného motorového vozidla škodu v celkové výši 18.300,-Kč,

přičemž tohoto jednání se obviněný Daniel M. dopustil, ačkoliv si byl vědom toho, že trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 1 T 193/2014 ze dne 06.11.2014, který nabyl právní moci téhož dne, byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, kdy rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn. 4 T 24/2015 ze dne 29.05.2015, který nabyl právní moci dne 21.10.2015, ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 5 To 309/2015 ze dne 21.10.2015, a kterým byl obviněný Daniel M. odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který do současné doby nevykonal, došlo ke zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 1 T 193/2014 ze dne 06.11.2014, který nabyl právní moci téhož dne,

t e d y :

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a způsobil tak škodu velkého rozsahu,
- poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou

t í m s p á c h a l

- zvláště závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku - přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

za výše uvedený zločin a přečin a za sbíhající se přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, který je uveden pod bodem II rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, ze dne 29.5.2015, sp.zn. 4T 24/2015 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21.10.2015, sp.zn. 5To 309/2015

podle § 205 odst. 5 tr. zákoníku, § 58 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se současně zrušuje** z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29.5.2015, sp.zn. 4T 24/2015 výrok o trestu pod bodem B a výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25.10.2015, sp.zn. 5To 309/2015 o uložení trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozenému Mgr. Jánú K., nar.xxx, xxx, SR škodu ve výši 19.122,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se odkazuje poškozená Akadémia umění, Jána Kollára 22, Bánská Bystrica, SR, se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se odkazuje poškozený Mgr. Jánú K., nar.xxx, xxxc, SR se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po dokazování provedeném v hlavním líčení, vzal zdejší soud za prokázaný následující skutkový stav.

Obžalovaný Daniel M. se uvedeného dne ve večerních hodinách pohyboval v blízkosti hotelu Möwepick, kde si všiml jednoho ze zaparkovaných vozidel, šel na blízké staveniště, našel tam šroubovák, vypáčil zámek dveří řidiče tohoto vozidla a zmocnil se pouzdra s hudebním nástrojem ve tvaru podobnému kontrabasu a dále vzal z palubní desky vozidla mobilní telefon. Pouzdro bylo těžké, špatně se neslo, a proto ho schoval v nedalekém křoví. Druhý den, když začalo pršet, rozhodl se, že se půjde podívat na místo, kde schoval pouzdro, a když tam přišel, tak zjistil, že tato věc se tam stále nachází. Po otevření pouzdra uviděl, že se jedná o nějaký hudební nástroj podobný kontrabasu. Tento se pokoušel opakovaně prodat, což se mu však nepodařilo, taktéž zjistil prostřednictvím internetu, že po uvedeném nástroji je pátráno. Později tento nástroj ukryl na různých místech a u různých známých a následně po opakovaných kontaktech s policií České republiky uvedený Violon včetně pouzdra, smyčce, strun a příslušenství dne 14.1.2016 vydal orgánům policie České republiky, přičemž pokud se týká odcizeného mobilního telefonu, nepamatuje si již, jak s ním po odcizení naložil. Uvedených věcí se zmocnil i přes to, že za přečiny krádeže byl odsouzen mimo jiné Obvodním soudem pro Prahu 2, pod sp.zn. 1T 193/2014, či Obvodním soudem pro 10, pod sp.zn. 4T 24/2015.

Důkazný stav, respektive provedené důkazy.

Městský soud provedl v hlavním líčení tyto následující důkazy.

Výpověď obžalovaného

Obžalovaný původně trestnou činnost nedoznával, uváděl různé verze případu, patrně ve snaze celou věc oddálit a získat čas, později v přípravném řízení i v hlavním líčení před soudem se k celé trestné činnosti v plném rozsahu doznal, uvedl, že skutečnosti, které uváděl ve své první procesní výpovědi jsou nepravdivé, potvrdil, že se zmocnil hudebního nástroje, pouzdra i příslušenství a taktéž mobilního telefonu. Současně uvedl, že v žádném případě nechal z vozidla fotoaparát s příslušenstvím. Taktéž sdělil, že nejsou pravdivé skutečnosti, které uváděl o svědku K.. Zároveň potvrdil, že je proti němu vedeno na různých místech další trestní řízení. Trestné činnosti zde projednávané se dopustil samostatně.

Výpověď poškozeného Mgr. Jána K..

Poškozený uvedl, že v uvedený den po cestě ze zahraničí se ubytoval v hotelu Möwenpick vzhledem k faktu, že měl v úmyslu se v dalších dnech zdržet v Praze. Ve svém vozidle však zapomněl svůj historicky velmi cenný hudební nástroj z 16. století, který dle jeho odhadu měl hodnotu mnoha milionů korun, včetně pouzdra, smyčce a dalšího příslušenství, mobilního telefonu a fotoaparátu s příslušenstvím, který měl zapůjčen od svého zaměstnavatele, v daném případě Akademie umění v Bánské Bystrici. Následně zjistil, že do vozidla se mu někdo vloupal a věci mu odcizil. Celou věc oznámil, přičemž později mu byl hudební nástroj policií v pořádku vrácen včetně příslušenství zpět.

Výpovědi svědků.

Městský soud v Praze ve věci provedl důkazy formou výpovědí svědků, ať již formou čtení úředních záznamů, čtení svědeckých výpovědí, či osobním výsledkem svědků. V daném případě soud zajistil a vyslechl i svědky, kteří v přípravném řízení slyšení vůbec nebyli. Pokud se týká svědků Š. a Václava M., uvedení svědci v souladu s ustanovením trestního řádu odmítli vypovídat.

Svědci: P., Š., H., S., K. a N. neuvedli žádné skutečnosti, respektive z jejich výpovědí nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by byly z hlediska podané obžaloby potřebné či jakkoliv objasňující celou věc.

Soud též provedl výpověď svědka Š., policisty v dané věci, který shodně s výpovědí obžalovaného popsal celé okolnosti případu, skutečnosti, jak věc začala být prošetřována od svého vzniku, respektive od oznámení až po skutečnost, kdy dne 14.1.2016 obžalovaný sám a dobrovolně vydal orgánům policie České republiky citovaný hudební nástroj v nepoškozeném stavu, a to po předchozích opakovaných zejména telefonických jednáních s orgány PČR.

Listinné důkazy.

Soud I.stupně provedl jako důkaz protokol o hledání místa činu, včetně fotodokumentace, dále protokol o vydání věci, kurzovní lístek, protokol o zadržení, specifikace škody a zejména též protokol o prověrce věci na místě činu, který koresponduje s výpovědí obžalovaného a taktéž trestní spisy Obvodního soudu pro Prahu 4, sp.zn. 6T 18/2015, Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 1T 193/2014 a Obvodního soudu pro Prahu 10, sp.zn. 4T 24/2015, jakož i další osobní materiály obžalovaného.

Taktéž byly provedeny příslušnou důkazní formou záznamy o telekomunikačním provozu příslušných osob, ze kterých vyplynuly skutečnosti přímo či nepřímo dokazující celé okolnosti případu a výpověď svědka i obžalovaného.

Znalecké posudky.

Zdejší soud dále provedl jako důkaz znalecký posudek z oboru ekonomika ceny, odhady motorových vozidel ve vztahu ke způsobené škodě na vozidle poškozeného a zejména znalecké posudky z oboru ekonomika ceny, odhady hudebních nástrojů ve vztahu k odcizenému hudebnímu nástroji včetně pouzdra, smyčce a dalšího příslušenství, přičemž z těchto znaleckých posudků vyplynulo, že poškozením motorového vozidla vznikla škoda ve výši 18.300,- Kč, odcizením mobilního telefonu škoda ve výši 822,- Kč a odcizením Violonu škoda ve výši 10.000.000,- Kč, přílohového smyčce ve výši 41.000,- Kč, strun ve výši 23.715,- Kč a přepravního pouzdra na nástroj ve výši 54.600,- Kč.

Senát zdejšího soudu všechny provedené důkazy zhodnotil v souladu s platnou právní úpravou zejména v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, přičemž všechny důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a na základě nich si vytvořil patřičný skutkový základ pro své následující rozhodnutí. Byly provedeny veškeré důkazy založené ve spise orgány činnými přípravného řízení i další důkazy, které obstaral zdejší nalézací soud, přičemž se stejnou pečlivostí byly objasňovány okolnosti svědčící proti obžalovanému, jakož i okolnosti svědčící v jeho prospěch a shromážděné důkazy byly následně hodnoceny podle vnitřního přesvědčení zdejšího soudu založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu a jeho objektivní zhodnocení vyústilo ve výrok o vině obžalovaného Daniela M.. Městský soud bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran zmíněného jednání u obžalovaného získal po logickém zhodnocení před ním provedených důkazů v hlavním líčení, když vnitřní přesvědčení zdejšího soudu je přitom založeno na bezprostředních dojmech získaných z vystupování obžalovaného a svědků v hlavním líčení a stranou nebyly ponechány ani závěry znaleckých posudků z oboru ekonomika ceny odhady, jakož i skutečnosti zjištěné a vyplývající ze shromážděných a provedených listinných důkazů, zejména protokolu o prověrce věci na místě, ze záznamu z telekomunikačního provozu, protokolu o ohledání místa činu, specifikací škody a dalších.

Obžalovaný se k celé trestné činnosti v plném rozsahu doznal, přičemž jeho doznání zcela koresponduje s výpovědí svědka z řad policie, s výpovědí poškozeného, i s dalšími listinnými důkazy založenými ve spise a soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti doznání jmenovaného, přičemž tato skutková zjištění vyplývající z provedených důkazů byla následně Městským soudem v Praze podřazena pod uvedený relevantní normativní rámec, a proto z dosud provedeného trestního řízení jednoznačně vyplývá závěr, že obžalovaný svým jednáním po všech stránkách z hlediska subjektivní i objektivní naplnil všechna zákonná hlediska skutkových podstat výše uvedeného zvláště závažného zločinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníků, když svým jednáním se zmocnil cizí věci jiného, svého jednání se dopustil vloupáním a způsobil na majetku poškozeného škodu velkého rozsahu a to vše v situaci, když v posledních třech letech byl odsouzen za zcela shodnou trestnou činnost a současně na majetku jiného způsobil škodu nikoliv nepatrnou, když cizí věc, v daném případě motorové vozidlo, poškodil a s ohledem na všechny výše citované skutečnosti, fakta a důkazy byl obžalovaný tímto zvláště závažným zločinem krádeže a přečinem poškození cizí věci uznán vinným.

Pokud se týká ryze skutkových, dějových či mechanických jevů je možno uvést, že o průběhu celé události od vloupání do vozidla až po vrácení uvedeného hudebního nástroje po

době téměř tři čtvrtě roku, není z hlediska skutkových mezi všemi stranami, tedy státním zastupitelstvím, obžalovaným s obhájcem, poškozeným, svědky a dalšími listinnými důkazy i znaleckými posudky žádných rozporů či neshod.

Jak již bylo výše uvedeno, z hlediska právní kvalifikace dospěl Městský soud v Praze ze všech popsaných důvodů k závěru, že obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu a přečinu v souladu s právní kvalifikací uvedenou v obžalobě. Za tento druh trestné činnosti je ve smyslu ustanovené § 205 odst. 5 tr. zákoníku stanovena sazba trestu odnětí svobody na 5 až 10 let.

K osobě obžalovaného bylo zadokumentováno, že v minulosti byl 27x soudně trestán, v převážné míře za úmyslnou majetkovou trestnou činnost, přičemž v současné době proti němu běží trestní řízení i na jiných místech v Praze.

Taktéž bylo zjištěno, že obžalovaný byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 29.5.2015, sp.zn. 4T 24/2015 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21.10.2015, sp.zn. 5To 309/2015 mimo jiné uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a za tuto trestnou činnost mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let, přičemž k těmto rozhodnutím s ohledem na časová hlediska případu jsou v souvislosti s touto projednávanou trestnou činností u Městského soudu v Praze výše popsanou, splněny podmínky souhrnnosti ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

V rámci výše uvedené zákonné trestní sazby v rozpětí od 5 do 10 let se Městský soud v Praze pohyboval při úvaze o uložení druhu a výše příslušného trestu, přičemž při těchto svých úvahách vzal v potaz zejména skutečnosti a fakta uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku a případné okolnosti polehčující či okolnosti přitěžující. Pokud se týká přitěžujících okolností, je pravdou, že obžalovanému přitěžuje skutečnost, že se dopustil více trestných činů, že v minulosti byl mnohokrát soudně trestán, zejména za majetkovou trestnou činnost. Pokud se týká okolností polehčujících je třeba uvést, že obžalovaný se v plném rozsahu k trestné činnosti podrobně doznal, napomáhal při objasňování vlastní trestné činnosti, trestné činnosti upřímně litoval a podstatným a nechá se říci i rozhodujícím způsobem přispěl k tomu, že s výjimkou relativně drobné škody na vozidle a mobilním telefonu poškozenému nevznikla faktický žádná škoda na jeho základním a pracovním majetku, resp. prostředku v hodnotě mnoha miliónu korun, přičemž v daném případě se jedná o hudební nástroj zcela jedinečný, nesmírné historické a kulturní hodnoty, přičemž v případě, že by byl tento nástroj ztracen, či poškozen, došlo by k nenávratným škodám s ohledem na fakt, že uvedená věc (Violon) je fakticky nenahraditelný a neobnovitelný s ohledem na jeho historický původ. Je pravdou, že na jedné straně sice obžalovaný tuto věc skrýval od května 2015 do poloviny ledna 2016, ale zároveň o tuto věc dle možností přiměřeně pečoval takovým způsobem, že nedošlo k žádným škodám na nástroji. Je zjevné, že pouze díky vůli obžalovaného, ať již k tomu byl motivován jakýmkoliv důvody, došlo k tomu, že takto historicky cenná a nenahraditelná věc byla byt' s odstupem času poškozenému nakonec neporušena vrácena. Právě tato fakta významně dle názoru senátu zdejšího soudu obžalovanému polehčují.

Z těchto důvodů dospěl nalézací soud k závěru, že v případě tohoto obžalovaného jsou naplněny všechny zákonné podmínky § 58 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody, a to vzhledem k okolnostem případu a vzhledem k poměrům a k chování pachatele, respektive obžalovaného, kdy lze mít za to, že by použití stanovené trestní sazby trestu odnětí svobody v trestním zákoníku, tedy v rozpětí od 5-10 let bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísným opatřením a že lze zároveň dosáhnout při respektování všech hledisek ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku účelu trestu včetně hledisek individuální i generální prevence obdobné trestné činnosti i trestem kratšího trvání. K této skutečnosti je třeba podotknout i fakt, že tento postup navrhl v závěrečné řeči i státní zástupce, přičemž Městský soud se s jeho návrhem ztotožnil a obžalovanému uložil trest odnětí svobody pod zákonnou trestní sazbou, tedy v délce 4 let, přičemž na druhé straně se samozřejmě jedná o trest nepodmíněný s ohledem na trestní minulost obžalovaného, právní kvalifikaci celého jednání a zejména též vzhledem ke skutečnosti, že se jedná v daném případě o souhrnný trest odnětí svobody celkem za tři trestné činy, respektive dva přečiny (§ 228 odst. 1 tr. zákoníku, § 283 odst. 1 tr. zákoníku) z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 4T 24/2015 a zvláště závažný zločin (§ 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, přičemž dalším důvodem k uložení takového opatření (nepodmíněný trest odnětí svobody) je též i skutečnost, že v případě obžalovaného je zcela na místě mimo jiné i souběžná kvalifikace podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Na druhé straně trest ještě nižšího trvání či dokonce trest odnětí svobody podmíněně odložený by v daném případě neplnil nejen výchovná, izolační i represivní hlediska ve vztahu právě k osobě obžalovaného, ale ani hlediska generální prevence obdobné trestné činnosti.

Vzhledem k předchozí trestní minulosti a faktu, že obžalovaný byl ve výkonu trestu za úmyslnou trestnou činnost a taktéž s ohledem na délku uloženého trestu byl obžalovaný v souladu s platnou právní úpravou pro účely výkonu trestu zařazen do věznice s ostrahou a zároveň s ohledem na otázku souhrnnosti Městský soud v Praze podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku současně rozhodl i o zrušení všech dalších rozhodnutí obsahově navazujících na zrušený výrok o trestu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10, sp.zn. 4T 24/2015 a rozsudku Městského soudu v Praze, sp.zn. 5To 309/2015, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo výše citovaným zrušením, pozbyla podkladu.

Pokud se týká otázky náhrady škody, je nutno konstatovat, že poškozený Mgr. Ján K. se připojil s nárokem na náhradu škody přesahující částku 27.000.000,- Kč. Ze znaleckého posudku poté, když po vrácení věci obžalovaným, byl hudební nástroj s příslušenstvím fyzicky znalci k dispozici, byl tento oceněn včetně pouzdra, smyčce a příslušenství, přičemž však tyto věci byly následně řádně a v pořádku poškozenému vráceny. Dosud tedy poškozenému Mgr. Ján K. nebyla nijak nahrazena škoda za poškozené vozidlo ve výši 18.300,- Kč a za odcizený mobilní telefon ve výši 822,- Kč, a proto bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu, že obžalovaný je povinen tomuto poškozenému uhradit škodu ve výši 19.122,- Kč a zároveň se zbytkem svého nároku na náhradu škody byl poškozený Mgr. K. z těchto důvodů odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Se svými nároky na náhradu škody za odcizený fotoaparát, včetně příslušenství se v této trestní věci též řádně připojila poškozená Akadémia umění, Bánská Bystrica, ale s ohledem na skutečnost, že tento skutek (odcizení fotoaparátu) byl orgány činnými v trestním řízení přípravném vyloučen k samostatnému projednávání a nebyl předmětem této

projednávané obžaloby v trestní věci obžalovaného Daniela M., bylo proto rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu tak, že poškozená Akadémia umění, Banská Bystrica byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem bylo proto rozhodnuto tak, jak je patrné ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Toto právo náleží kromě státního zástupce, též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Podle § 228 odst. 4 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

V Praze dne 30. června 2016

JUDr. Jaroslav Pytloun, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Marhoulová